

(פוף מגמות) דקרו ליה אלהא דאלהא . והוא יקבץ כל האומות על ה' ועל משיחו והוא יעמוד בסוף כשיבוא כבר משיח . וכנגדו בקדושה דהמע"ה ומשיח שיה' דוד בעלמו שהוא מרכבה למדת מלכות יהיה אמונה והם כנגד ד' רוחות העולם . ושבת דאי' צוה"ק (ח"ב רד"א) שבת ש' רוח דג' אהבה כו' נגד ג' קדושות שבת שהם קדושת ג' הסעודות . ובסעודה ג' שכנגד יעקב אע"ה צדיק ישראל לקדושת יעקב אע"ה ואח"כ צומואי שבת הוא ליל ראשון דכ' ביה ורוח אלהים מרחפת ע"פ המים ובצ"ר זה רוחו של מלך המשיח המים בזכות התשובה שנמשלה למים . ודוד הגבר שהקים עולה של תשובה (מו"ק טז) : ומשיח יהי' יחיד שקב שמוחלין לכל העולם כולו בשבילו (יומא) . שהוא יכניס הרהור תשובה בכל העולם בכלל ישראל . ובמוצ"ק הוא סעודתא דרוד מלכא משיחא ואז יהי' גמר התיקון מכל הפגם מקליפת עשו וישמעאל הכוללים כל הקליפות וכשא השעיר עליו את כל עונותיו עונות חס כמ"ש (צ"ר פ' ס"ה) ולכן אומרים בסעודה ג' יאה זור חסדו קהלותיו לקבץ מארבע רוחות עדיו להקבץ . ועל שמירת שבת מיד בן דוד בא כמ"ש (שמו"ר פ' כה) שגא' היום את בקולו תשמעו ושבת שקולה כנגד כל המצות :

י [יג] וְיִשְׂרָאֵל תַּחֲלִיתֵי לָךְ ה' עַת רֵאוּן . הורה לנו דוד המע"ה כשנתפלל בעת ראונו על מה נתפלל . שיהי' התפלה אלהים ברב חסדך שמתאחר שנוכל לפעול רב חסד בעת ראונו . מבקשים אנו שיהי' ברוב החסד שישפיע לנו גם מדת אמונם שע"ז מורה שם אלהים פחד יחוק . היינו שלא יזיק החסד לעבודת הש"ת כמו שהתפלל שלמה המע"ה ריש ועושר אל תחן לי פן אשבע וכחשתי . וכן הורו לנו חז"ל (צ"ב כה) : שהרואה שיעשיר יפסין שמי שרואה בעושר ושלא יזיק לו העושר לעבודת הש"ת יחזיק במדת היראה פחד יחוק והו' יפסין דג' פסון בחי' גבורה ומפסון זהב יראה . ענני באמת ישעך שיהי' הישועה ע"ד אמת ושפת אמת תכון לעד שיהי' לעלמי עד לעולם שכולו ארוך . אבל כל שאין בו דבר אמת עד ארגיעה לשון שקר כי כל חי עוה"ז נקרא עד ארגיעה . ולכן אומרים פסוק זה צמחה בשבת דאי' צוה"ק דרעוה דרעוין אשכח בי' ויכולין לפעול כל הסעודות רב חסד . ועל זה אנו מתפללין אלהים ברב חסדך כמ"ל . ובברכות כתיב ובאז עולך כל הברכות האלה והשיגוך באומרים בשם רבינו ר' ביים זללה"ה והשיגוך במקומך היינו שלא תשחנה ע"י הטעות והחסדים והברכות והוא שיהי' אלהים ברב חסדך שלא ישכחו כי ה' אלהיך הטותן לך

אתה עמדי . והי' דהמע"ה בטוח שאם יאר יהי' רק שיחטה כדי להמתיקו ולעשותו טוב כל מעשה בראשית צריך תיקון כמ"ש (תנחומי חיו מעשה משובח מעשה צו"ד שמתא חטה או עושה ע"י פעולותיו גלוסקאות יפות . וה' (צ"ר פ' זו) מתחלת ברייתו של עולם ו' מעשהו של רשעים ומעשהו של צדיקים כו' יודע באיזהו מהן חפץ כו' כיון דכתיב וירא האור כי טוב הו' במעשהו של צדיקים ח להבין איך אפשר להסחפך שהש"ת רואה ב רשעים . אבל באמת לא כתיב ברשעים ר של רשעים וכשיתקו ע"י תשובה מלה נעשות כזכות ברייתו של עולם ברייתא ה נהורא כמ"ש (שבת עז) : ובזה"ק (ח"ב צ"ק נהורא אלא ההוא דנפיק מגו חסוכא וליתו ראשון מוכר החושך דישת משך סחרו דמ נגד כ"ע שהוא שכל הנעלם מכל רעיון האדם לתעוה ח"ו מבלי ראות ומבלי דעי שום תפיסה והגנה . ואח"כ כשמתקן הוא וזה שכ' ומשלג אלבין . ושמה תאמר שו צוה שיוציא אור מתוך החושך . ע"ז אמר אומר שהש"ת חפץ במעשהו של צדי (בתנחומא פ' זו) אשר עשה אלהים את לא ברא הקב"ה שנקרא צדיק וישר את ו אלא שיהי' צדיק וישר כמוהו . ולמה ברא היצ"ר אלא כדי למתקו ולהתגבר עליו לצדך בשני יתייך צי"ט וצי"ר . וע"י וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טו ערב ויהי בקר יום הששי וגו' נעשה הי כמו שדרש (צ"ר פ"ט) על כל ההיפוך ו ג"כ טוב מאד . שצדך ומשענתך המה ע"י ד"ת שקרוים משענת כמ"ש בגמ' משפן אלו בעלי מקרא משענה אלו בט תערוך לפני שלחן היינו ג"כ בד"ת ע"י ש' (מו) . הרי שלחן והרי בשר והרי סכין וא והיינו שמשנה שנייה וא"י לפרש . וכן ה הלכות זולתן ערוך . ולבעל תשובה פותח שיוצרו לו דלית נהורא אלא ההוא דנפיק דע"י ההסתר גרם להיות טוב מאד . ו שיוכל לדבר לנוכח . ומ"מ ביקש דוד המ וחסד ורפוני חור לדבר בלשון נסתר ו' לארך ימים וכמ"ש בדרש שהש"ת חפץ לדיקים כי ה' אלהים עשה את האדם י וישר כמוהו רק ברא מעשהו של רשעים

כח לעשות מיל . וכן מתפללין בלילות דרב אחר עשרה לשונות של חיים חיים שחמלא לנו את כל משאלות לבנו לטובה שכן מצינו במ"ר (במדבר פ"א) שבישראל אין אומר כן רק ככל דרכיו אשר תדע את לבנו אם הי' ראוי לו היה נתון לו כו' . והיינו ג"כ שלא יזיק לו הטובה שמבקש . ובשבת מצינו (שבת קיח) : בעמנו את השבת שמתקין לו משאלות לבו ולא מוכר לטובה . והטעם שבשבת כל מה שישראל מבקש הוא הכל לטובה ולא יזיק לו . וזה דאי' (תנחומא פ' זו) דאיך מתענין בע"ש דכבוד שבת עדיף מאלף טעניות . דכבוד שבת דאורייתא וטענית דרבנן מאלף טעניות . דכבוד שבת ולכאורה טעם הב' מספיק שכבוד שבת דאורייתא דמי טענית דרבנן . אך מטי שהקדים דעיקר טענית פליחות ורחמים הוא ואתי לאימועו מכבוד שבת וא"כ מה מועיל דכבוד שבת דאורייתא הא בעינן פליחות ורחמים . וע"ז אמר דכבוד שבת עדיף מאלף טעניות וע"י כבוד שבת יוכל להשיג כל משאלות לבו ושיהי' הכל לטובה וא"כ עוד פליחות ורחמים ולמה ליה לאימועו מכבוד שבת דאורייתא וממילא אתי כבוד שבת דאורייתא ודמי טענית דרבנן . ובהיפך בהתוכחות כתיב ג"כ והשיגוך . ונראה ג"כ ע"ד המכר שלא יסתנה ממקומו ע"י ע"ד מ"ש (עירובין מא) : שיש ג' דברים המעבירין את האדם ע"ד קונו וכוון שהש"ת שולח יסורין רק לעובדיו כמ"ש כאשר ייסר איש את בנו וגו' אינו שולח יסורין שיעבירו אותו ע"ד קונו רק שע"י היסורין יזכה לחיי עד כמ"ש ודרך חיים תוכחת מוסר (ע"י ברכות ה) : וכן שצדך ומשענתך המה ינחמוני :

י [יד] כי אלך וגו' לא הירא דע כי אתה עמדי . מתחלת המזמור עד כאן מדבר בלשון נסתר בצחות דשא ירביני . ינהני . וכאן מתחיל לדבר בלשון נוכח כי אתה עמדי . שצדך ומשענתך . תערוך . דשנת . והיינו שהי' דוד המע"ה בטוח בנפשו שאם יטעה מה יתקן תיקף כמ"ש (ברכות יט) . אם ראת ת"ח שצדך עבירה אל תהרהר אמריו דודאי עשה תשובה . ואז יתקן שיוכל להכיר מעשה הבורא ית"ש ויוכל לדבר לנוכח ויהי' טוב יותר מקודם כמ"ש (סס לר) : במקום שבע"ת עומדין לדיקים גמורים אינם עומדין . וההסתר הוא רק לעשותו טוב מאד כמ"ש (תנחומא פ' זו) אתה אומר שהוא רע מי יוכל לעשותו טוב . אמר הקב"ה הרבה דברים מרים בראתי ואתם מתתקין אותו תורמוס חרול זלף . והיינו שהבע"ת משכין ליה בחילא יתיר בשעתא חדא וברגעא חדא אתדביק בי' בקוב"ה מה שמצינו באברהם זקן בא צימים ולא עאל באימון וימין עלאין עד דסיב כמ"ש צוה"ק (ח"א קכט ז) וזה פי אתה